

Spis treści

Tytułem wstępu	5
Stanisław Flejterski: Finanse w erze zawirowań. Stare i nowe dylematy	11
Aniela Styś, Stanisław Styś: Finanse i marketing z perspektywy współczesnych relacji	23
Grażyna Borys: Podatki związane ze środowiskiem w budowie gospodarki cyrkularnej w Polsce	38
Janina Harasim: Zmiany strukturalne na współczesnym rynku płatności detalicznych	53
Małgorzata Iwanicz-Drozdowska: Pozycja banków w krajach Europy Środkowej, Wschodniej i Południowej z perspektywy struktury własności	69
Romuald Jończy, Diana Rokita-Poskart : Niektóre fiskalne konsekwencje migracji w kontekście zrównoważonego rozwoju lokalnego i regionalnego	99
Jacek Karwowski: Central Counterparties on the Derivatives Markets: The Case of KDPW_CCP (Poland) and NCC Clearing Bank (Russia)	112
Michał Kisiel: Perspektywy rozwoju bankowych aplikacji PFM w kontekście wdrożenia dyrektywy PSD2	127
Mirosława Klamut: Wzmacnianie stabilności makroekonomicznej w krajach członkowskich Unii Europejskiej przed i po kryzysie 2008 roku	141
Bożena Klimczak: Wartości moralne w prawnych regulacjach działalności depozytowej i kredytowej banków	167
Dorota Korenik: Refleksja na temat społecznej odpowiedzialności banku	177
Danuta Krzemińska: Ryzyko kredytowe przedsiębiorstwa w latach 2008-2013	196
Loris Nadotti: European Banks in China: An Event Study Analysis ...	211
Leszek Patrzałek: Przesłanki i zakres koordynacji polityki fiskalnej krajów Unii Europejskiej	228

Bogusław Półtorak: Polityka dywidendowa jako wyznacznik aktywnej polityki kredytowej w polskim sektorze bankowym	236
Wiesława Przybylska-Kapuścińska: Wpływ EBC na stabilność finansową w latach 2008-2015	250
Jacek Uchman: Kilka uwag o stosowaniu zasady falsyfikacji w finansach i ekonomii	265
Krystyna Znanińska: Formy i przyczyny reakcji podatników	275

Tytułem wstępu

Klasyczna biografia powinna brzmieć prawdopodobnie tak...

Prof. zw. dr hab. Ewa Bogacka-Kisiel urodziła się 13 czerwca 1946 r. w Moszczance (pow. Ostrów Wielkopolski) w rodzinie inteligenckiej. We Wrocławiu uzyskała maturę (w 1964 r.) i ukończyła studia w ówczesnej Wyższej Szkole Ekonomicznej (w 1969 r.). W czasie studiów otrzymała stypendium naukowe, a także odbyła trzymiesięczny staż naukowy na Uniwersytecie w Palermo.

Pracę w Akademii Ekonomicznej (obecnym Uniwersytecie Ekonomicznym) we Wrocławiu podjęła 1 kwietnia 1969 r. Po odbyciu stażu w Zakładzie Finansów pracowała jako asystent, a następnie starszy asystent, przygotowując pracę doktorską. Rozprawa pt. „Rentowność przedsiębiorstwa handlowego”, którą obroniła 6 lutego 1974 r., została wyróżniona nagrodą ministra.

Na stanowisku adiunkta w obecnej Katedrze Finansów pracowała nieprzerwanie od 1 marca 1974 r. do 1 lipca 1995 roku. Prowadziła zajęcia dydaktyczne różnego rodzaju – od ćwiczeń poprzez wykłady do seminariów kursowych, dyplomowych i magisterskich. Przez kilkanaście lat brała czynny udział w rekrutacji kandydatów na studia dzienne i zaoczne jako egzaminator z geografii. Za osiągnięcia w dydaktyce była wielokrotnie wyróżniana specjalnym dodatkiem (lata 1972-1975) oraz nagrodami Rektora. W latach 1990-1996 była członkiem Senatu Uczelni. Po doktoracie przez prawie dziesięć lat zajmowała się problemami instrumentów finansowych w działaniach na rzecz ochrony środowiska, odbywając w tym czasie także staże badawcze w Międzynarodowej Organizacji Zdrowia (WHO) w Genewie (1986) oraz w Wydziale Ochrony Środowiska Urzędu Wojewódzkiego we Wrocławiu (1987). Była wykładowcą na studiach podyplomowych, doktoranckich i kursach doszkalających dla pracowników banków. Na podstawie rozprawy dotyczącej tej tematyki uzyskała w 1993 r. stopień naukowy doktora habilitowanego nauk ekonomicznych w zakresie ekonomii – finansów i bankowości.

W latach dziewięćdziesiątych uczestniczyła w dwóch programach Tempus (w latach 1996-1998 jako koordynator), organizowanych we współpracy

z Uniwersytetem w Perugii. Tytuł naukowy profesora nauk ekonomicznych uzyskała 9 maja 2001 r. Od 1 lipca 1995 r. pracowała na stanowisku profesora nadzwyczajnego Akademii Ekonomicznej we Wrocławiu, a od 1 stycznia 2006 r. na stanowisku profesora zwyczajnego obecnego Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu.

Od 1 października 1995 r. prof. zw. dr hab. Ewa Bogacka-Kisiel pracuje również na stanowisku profesora w Katedrze Finansów i Rachunkowości na Wydziale Ekonomicznym Uniwersytetu Opolskiego, gdzie w latach 2003-2005 pełniła obowiązki kierownika ówczesnego Zakładu Finansów i Rachunkowości, a w 2005 r. została powołana na kierownika Katedry Finansów i Rachunkowości, gdzie pracuje do dzisiaj.

Od 1 października 2000 r. do 30 września 2009 r. była również zatrudniona na stanowisku profesora w Wyższej Szkole Bankowej we Wrocławiu, gdzie pełniła funkcję kierownika Zakładu Bankowości oraz była członkiem Senatu tej uczelni.

W latach 1994-2014 była kierownikiem Studiów Podyplomowych „Finanse i Bankowość”, prowadzonych w Uniwersytecie Ekonomicznym we Wrocławiu, a w latach 1994-2002 również w Polskim Towarzystwie Ekonomicznym w Opolu. Od 1994 r. uczestniczyła w działalności wydawniczej prowadzonej przez Akademię Ekonomiczną we Wrocławiu jako członek kolegium redakcyjnego czasopisma *Argumenta Oeconomica* oraz Rady Naukowej „Nauk o Finansach”. W latach 2001-2006 była corocznie wyróżniana nagrodą Rektora AE za osiągnięcia w dziedzinie pracy naukowo-badawczej i kształcenia kadr naukowych.

Opublikowała łącznie około 100 pozycji literatury, w tym 5 monografii i studiów, 5 podręczników, 3 redakcje naukowe tomów, 82 artykuły w czasopismach oraz 2 recenzje książek. Była promotorem 9 prac doktorskich, recenzentem 36 rozpraw doktorskich, recenzentem dorobku naukowego w 3 przewodach habilitacyjnych oraz recenzentem dorobku naukowego do tytułu naukowego profesora w 4 postępowaniach.

Ten dorobek wzbudza ogromny szacunek i poważanie, określa Panią Profesor jako Naukowca, ale dla osób z nią współpracujących nie ma charakteru pierwszoplanowego. Ważniejsze wydaje się to, jaka Pani Profesor jest, a więc jest przede wszystkim osobą ciepłą – to takie zwykłe, ludzkie, rodzinne, przyjazne ciepło, do którego każdy łgnie, bo nie jest ono pospolite. Jest to w obecnych czasach wręcz unikatowe i dlatego tak bardzo ceni się

ludzi, którzy je emitują. Pani Profesor niewątpliwie do nich należy. Ponadto Pani Profesor pełni wiele funkcji.

Pani Profesor jako kierownik... zawsze pozwala każdemu pokazać się z jak najlepszej strony, nie narzuca, nie steruje, ale podpowiada, ukierunkowuje, pozwala wybierać, czasami jednak ratuje... I ta umiejętność wyciągnięcia osób z różnych opresji zawodowych jest czymś niezwykle cennym, czymś, co sprawia, że w tej roli jest niezastąpiona.

Pani Profesor jako promotor... nie jest wyrocznią i dzięki temu daje podopiecznym przestrzeń do działania. Pomaga, ale nie narzuca, wspiera w rozstrzygnięciu wątpliwości, ale nie podkreśla, że wie wszystko. Nie krzyczy, nie narzeka, nie krytykuje, lecz pokazuje, co i jak można byłoby zrobić lepiej. Motywuje do samodzielnej pracy, dzięki czemu wielu jej podopiecznych osiąga sukcesy, bo uczy, jak myśleć, a nie – co myśleć. To też wyjaśnia, dlaczego wypromowała tak wielu doktorów, o niezliczonej rzeszy magistrów i licencjatów nie wspominając.

Pani Profesor jako przyjaciel... o którym się myśli zawsze, gdy pojawia się jakiś kłopot, z którym chce się podzielić rozterkami, bo to da ulgę i przekonanie, że na pewno uda się rozwiązać problem. Na jej ramieniu zawsze można się wypłakać, wyzalić, bez obawy, że ta chwila słabości zostanie w jakikolwiek sposób wykorzystana. Pani Profesor zawsze dobrze życzy innym, kibicuje wszelkim wysiłkom i wspiera w dążeniu do celów zarówno tych zawodowych, jak i prywatnych.

Pani Profesor jako człowiek... też miewa swoje problemy, dylematy i wątpliwości. Nigdy nie dominowały one jednak podczas rozmów, bo Pani Profesor jest człowiekiem nastawionym NA, a nie OD... na innych, na ich problemy, których zawsze spokojnie i uważnie wysłucha, podpowie, pocieszy... Zawsze też chętnie służy radą, lecz nigdy nie narzuca swojego punktu widzenia, a wręcz sama – pomimo swojego ogromnego doświadczenia – potrafi prosić o rady. To sprawia, że w jej obecności człowiek zawsze czuje się partnerem w rozmowie.

Prawdopodobnie każda z osób, które uczestniczyły w przygotowaniu tego materiału z okazji Jubileuszu Pani Profesor Ewy Bogackiej-Kisiel, mogłaby dodać swoje przemyślenia związane z osobą Jubilatki, ale sądzimy, że życzenia najwspanialszych momentów w życiu, podziękowania za wszystkie wspólnie spędzone chwile i prośba o znacznie więcej będą jednogłośne.